

Ann Cotten, rođena 1982. godine, pjesnikinja, prevoditeljica, esejistica. Zadnja objavljena djela: "Verbannt" (edition suhrkamp, 2016), "Jikiketsugaki. Tsurezuregusa" (Verlag Peter Engstler, 2017), "Fast Dumm" (starruit press, 2017), "Was Geht" (Sonderzahl 2018), "Lyophilia" (Suhrkamp 2019). Trenutno radi na doktorskoj studiji na temu estetike recikliranja na Institutu za opću i komparativnu književnost Peter Szondi u Berlinu, za šta joj je dodijeljena i stipendija Međunarodnog istraživačkog centra za kulturu u Beču u okviru koje je imala priliku za polugodišnje istraživanje na Havajima. U martu 2022. objavila je djelo "Die Anleitungen der Vorfahren" (edition suhrkamp).

Zsuzsanna Gahse, rođena 1946, živi u Müllheimu (Thurgau, Švicarska). Njeni se radovi kreću između proze i poezije, između pripovjedačkih i scenskih tekstova. Do sada je objavila više od trideset publikacija, dok je zadnje djelo, pod nazivom: „Bergisch teils farblos“ (2021), objavljeno u izdavačkoj kući Edition Korrespondenzen iz Beča . „Andererseits“, salzburška predavanja (iz 2020), objavio je izdavač iz Beča Sonderzahl. 2019. godine dodijeljena joj je Švicarska Grand Prix nagrada za književnost.

Olga Martynova, rođena 1962. godine u Sibiru, odrasla u Lenjingradu, gdje je 80-ih godina djelovala kao suosnivačica pjesničke skupine "Kamera Chranenia". 1991. godine se, zajedno sa Olegom Jurjewim (1959–2018) preselila u Njemačku. Od 1999. godine se bavi pisanjem književnih tekstova, ne samo na ruskom, nego i na njemačkom jeziku. Zadnja objavljena djela u izdavačkoj kući S. Fischer: „Der Engelherd“ - roman iz 2016. godine, „Über die Dummheit der Stunde", te eseji (2018).

Olga Martynova je članica udruženja PEN i Njemačke akademije za jezik i pjesništvo, te Akademije nauka i književnosti (Mainz). Između ostalih, dobitnica je i nagrade Ingeborg Bachmann (2012), kao i Berlinske nagrade za književnost (2015).

„Olga Martynova vraća njemačkoj pripovjedačkoj prozi svu onu zagonetnost kakvu su nekada imali Alfred Döblin i Arno Schmidt.“ (Jan Wiele, FAZ).

Knjige na njemačkom jeziku:

"Brief an die Zypressen", pjesme, Rimbaud Verlag, Aachen (2001); „Wer schenkt was wem“, odabrani razgovori o književnosti, Rimbaud Verlag, Aachen (2003); „Rom liegt irgendwo in Russland“ (zajedno sa Jelenom Schwarz), pjesme, Edition per Procura, Beč (2006); „In der Zugluft Europas“, pjesme, izdavač Das Wunderhorn, Heidelberg (2009); „Sogar Papageien überleben uns“, roman, izdavač Literaturverlag Droschl, Graz (2010); „Zwischen den Tischen“, eseji (zajedno sa Olegom Jurjewim), Bernstein, Bonn (2011); „Über Tschwirik und Tschwirka“, pjesme, izdavač Literaturverlag Droschl, Graz (2012); „Mörikes Schlüsselbein“, roman, izdavač Literaturverlag Droschl, Graz (2013); „Der Engelherd“, roman, S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main (2016); „Über die Dummheit der Stunde“, eseji, izdavač S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main (2018).

Verica Tričković, rođena 1961. godine u Neravu, Makedonija, pjesnikinja je, izdavačica i prevoditeljica. Nakon mature je preselila u Srbiju, a tokom NATO-vih zračnih napada na Srbiju 1999. godine, emigrirala je sa svoje dvoje djece u Njemačku, gdje i danas živi u Isernhagenu, kod Hannovera.

Njene zbirke pjesama „Tražim deo neba“ (iz 2001) i „Lokvanj i pelen“ (iz 2007) objavljene su najprije na srpskom jeziku. Nakon knjiga „Als rettete mich das Wort“ (iz 2011) i „Im Steinwald“ (iz 2016), objavljenih dovjezično u srpsko-njemačkom izdanju kod izdavača Leipziger Literaturverlag,

piše isključivo na njemačkom jeziku. 2022. godine izdavač gutleut Verlag je objavio njenu zbirku pjesama *um/schrift*.

Od 2000. godine objavljuje poeziju u književnim časopisima u Bosni i Hercegovini, Njemačkoj (između ostalih, SPRITZ, Ostrahege), Engleskoj, Hrvatskoj, Makedoniji, Crnoj Gori, Austriji, Poljskoj, Švicarskoj i Srbiji. Prevoditeljica i izdavačica zbirke njemačke savremene poezije „sám marmor sam“, Nemačka lirika 1999–2019, izdavača OKF Cetinje, Crna Gora iz 2021. godine, čije izdavanje je podržala Evropska književna mreža TRADUKI, te crnogorsko ministarstvo kulture. Od 2014. godine uslijedili su brojni prijevodi savremene književnosti na njemačkom jeziku za književne časopise u Crnoj Gori, Makedoniji i Srbiji.

Posebna izdanja: Verica Tričković, Lyrik, Heike Wadewitz, Radierungen, Else Gold (izdavač), Zündblättchen edition dreizeichen 2017. Vertreten in Lyrik der Gegenwart, Feldkircher Lyrikpreis 2018, Erika Kronabitter (izdavač), te Jahrbuch der Lyrik

Od 2011. bis 2018. godine radila je kao glavna organizatorica književnih dešavanja pod nazivom LeseZeichen u Isernhagenu, u okviru kojih su u školama priređene mnogobrojne prezentacije knjiga i književne radionice, te čitav niz javnih prezentacija širom regije Hannover.

2022. godine je nagrađena stipendijom Njemačkog fonda za unapređenje prevodilaštva za prijevod zbirke pjesama autorice Anje Utlers „*münden – entzüngeln*“.